نيکي ښه اخلاق دي، او ګناه هغه څه ده چې په زړه کې دې شک او تردد وي او نه غواړې چې خلک پرې خبر شي

له نواس بن سمعان رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبي صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «نيکي ښه اخلاق دي، او ګناه هغه څه ده چې په زړه کې دې شک او تردد وي او نه غواړې چې خلک پرې خبر شي». او له وابصة بن معبد رضی الله عنه څخه روایت دی وایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم، نو هغه راته وویل چې «ته راغلې څو د نېکۍ او ګناه په اړه پوښتنه وکړې؟» ما وویل: هو، هغه وفرمایل: «زړه دې وپوښته، نېکي هغه ده چې نفس پرې آرامه وي او زړه پرې سکون ومومي، او ګناه هغه ده چې په نفس کې دې ورسره شک او تردید راځي، پرته لدې چې سینه پرې پراخه شي، او په زړه کې تري ویره وي چې دا ګناه ده، او نه غواړې چې دغه عمل خلکو ته ښکاره شي، ځکه چې دا عمل د خلکو له نظره بد دی، په ځانګړې توګه د هغو خلکو له نظره چې نمونه یي او د اخلاقو له اړخه بشپړ وي، ځکه نفس طبیعتاً غواړي چې خلک یې ښې ګڼي وویني، نو که د ځینو ګڼنو په اړه یې د خلکو خبرېدل ښه نه ګڼل، نو هغه ګناه ده او خبر پکې نشته؛ که څه هم خلکو یې په اړه فتوا درکړي وي، لدې امله تر هغه پورې یې په فتوا عمل مه کوه چې ستا په زړه کې یې په اړه د شک او شبهې نښې وي، ځکه چې تر څو پورې شبهه پر ځای او صحیح وي او مفتي په ناپوهۍ کې فتوا درکړي وي نو دا فتوا یې له منځه نشي وړلای؛ خو که فتوا پر یو شرعي دلیل ولاړه وه، نو بیا پر فتوا غوښتونکي واجب دي چې رجوع ورته وکړي، که څه هم سینه یې ورته پراخه شوي نه وي، یعنې زړه یې نه وي منلي.

(صحیح دی) [لومړی حدیث: مسلم روایت کړی دی، او دوهم حدیث: احمد او الدارمي روایت کړی دی]

http://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/66540